

Man gik derefter til:

*Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.*

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1798).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

*Lovforslaget* (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

**Formanden:** Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Folketinget.

Derpaa foretog man:

*Tredie Behandling af Forslag til Lov om kommunale Ejendomsskatter.*

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1799).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ordføreren:*

Til § 8.

I 2det Stykke, 1ste Punktum, og i næstsidste Stykke, sidste Punktum, ændres „membrum“ til: „Led“.

Sagen sattes til Forhandling.

**Piper:** Om ikke mange Øjeblikke vil dette Lovforslag være vedtaget ved den Samvirken, der har fundet Sted mellem de tre Partier her i Tinget. Det er det, man fra Venstres Side gerne plejer at benævne en Trekant. Ved den Lov, der nu vedtages, fraviger man den ensartede Værdimaaler, som var tilsigtet i Loven af 1903, man gaar bort fra det, man den Gang blev enig om vilde være det bedste fremtidige Skattegrundlag. Jeg udtalte i Gaar ved Lovforslagets anden Behandling, at man jo var naaet til dette Resultat efter en Kamp, hvilket den ærede Ordfører protesterede imod, idet han sagde, at hvis saadanne Kampe skulde være Maalestok, vilde han ønske, der aldrig blev værre Kampe her i Landet. Ja, for det første

har der jo ganske sikkert staaet en Kamp i Venstrepartiet i de fire Aar, der er gaaet, siden Grundskylden første Gang saa Lyset her i Rigsdagen. Venstre har sikkert ført en Kamp med sig selv om, hvorvidt de nu skulde indlade sig paa hele dette nye System. Naar Kampen har haft det lykkelige Udfald, som det vel maa siges at være, at de tre Partier er blevet enige, er det utvivlsomt sket ved, at de to andre kontraherende Parter har lagt sig det gamle Ord paa Sinde: Man skal være blid som en Due og snild som en Slange. Derfor har de, der har forhandlet fra den Side, været blide som Duer, saaledes at Venstrepartiet har kunnet faa opfyldt de ikke saa smaa Ønsker om Ændringer, man har fremsat, men jeg antager, at Snildheden er i Behold, og den vil jo ogsaa til sin Tid finde sin Løn. Efter grundige Overvejelser er Venstrepartiet saa naaet dertil, at man vil gaa med til Grundskylden i Aar, naar man kunde faa kuperet Dyret tilstrækkeligt, og jeg maa jo sige, at naar de virkelige Grundskyldsvener faar det Lovforslag at se, der nu vedtages, vil de føle sig noget skuffet: man har ikke alene taget Halen af, jeg tror næsten, man har taget Ørene med. Men Grundskyldsvenerne har jo Haabet til Fremtiden tilbage, og det er givet, at der styres videre i den Retning, det har vi forskellige Udtalelser for, bl. a. den højtærede Indenrigsministers Udtalelse i Gaar om, at man skulde dog komme saa vidt, at man ikke beskattede Boligen; det vil altsaa sige, at man tilsigter at lægge al Skat over paa Grundskylden. Naar den højtærede Minister siger, at man ikke bør beskatte Boligen, og tænker sig, at Grundskylden kan blive den eneste Skat i Fremtiden, maa jeg dertil sige, at det kan jo ikke være rigtigt, og jeg tror heller ikke, at hverken Ejere eller Lejere vil komme til det Resultat, thi hvem skal udrede Grundskylden, hvis det ikke skal være dem, der bruger den Bolig, som er stillet op paa Grunden? Ved alle de Boliger, der lejes ud, vil Skatten nødvendigvis blive overført paa Lejerne.

Der indføres endvidere en Værdistigningsafgift, og den vil yderligere forværre Systemet. Der skal nemlig udredes Værdistigningsskat, uden at der er Sikkerhed for, at der er nogen Værdistigning til Stede. Det er jo paa Grundlag af Vurderingsmændenes Skøn, man kommer til denne Værdistigning, og den er der maaske slet ikke ved næste Vurdering; saa kan man ganske vist faa den nedsat igen, men de Penge, der er betalt, er man i hvert Fald